

Diumenge 16 de setembre de 2018

Inscripció per la catequesi

Del dimecres 19 al divendres 21 de setembre, de 16:45 a 19:00, a la rectoria.

Romeria a Montserrat

Dissabte 29 de setembre. Romeria a Montserrat. Podeu apuntar-vos a la sagristia.

Fem Comunitat

Dissabte 6 d'octubre tindrem l'acostumat inici de curs. Dinar al pati de la rectoria, a benefici de Caritas, seguit de diverses activitats. Podeu adquirir tiquets a la sagristia.

També s'accepten donatius.

Aquell mateix **dissabte 6 d'octubre la Missa** vespertina se celebrarà al pati de la rectoria, a les 20:15.

Continuem amb la IV part d'una petita selecció de textos de la encíclica *Humanae Vitae* (traducció lliure).

Licitud del recurs als períodes d'infecunditat

16. (...)l'Església és la primera a elogiar i a recomanar la intervenció de la intel·ligència en una obra que tan d'a prop associa la criatura racional al seu Creador, però afirma que això ha de fer-se respectant l'ordre establert per Déu.

Per tant, si per espaiar els naixements existeixen seriosos motius, derivats de les condicions físiques o psicològiques dels cònjuges, o de circumstàncies exteriors, l'Església ensenya que llavors és lícit tenir en compte els ritmes naturals immanents a les funcions generadores per usar del matrimoni només en els períodes d'infecunditat i així regular la natalitat sense ofendre els principis morals que acabem de recordar [20].

L'Església és coherent amb si mateixa quan jutja lícit el recurs als períodes d'infecunditat, mentre condemna sempre com a il·lícit l'ús de mitjans directament contraris a la fecundació, encara que es faci per raons aparentment honestes i serioses. En realitat, entre tots dos casos existeix una diferència essencial: en el primer els cònjuges se serveixen legítimament d'una disposició natural; en el segon impedeixen el desenvolupament dels processos naturals.

L'Església, garantia dels autèntics valors humans

18. (...) [L'Església no deixa de proclamar] amb humil fermesa tota la llei moral, natural i evangèlica.

L'Església no ha estat l'autora d'aquestes, ni pot per tant ser el seu àrbitre, sinó solament la seva dipositària i intèrpret, sense poder mai declarar lícit el que no ho és per la seva íntima i immutable oposició al veritable ben de l'home.

En defensar la moral conjugal en la seva integritat, l'Església sap que contribueix a la instauració d'una civilització veritablement humana; ella compromet a l'home a no abdicar la pròpia responsabilitat per sotmetre's als mitjans tècnics; defensa amb això mateix la dignitat dels cònjuges. (...)

L'Església, Mare i Mestra

19. (...) L'Església, efectivament, no pot tenir una altra actitud envers els homes que la del Redemptor: coneix la seva feblesa, té compassió de les munion, acull als pecadors, però no pot renunciar a ensenyar la llei que en realitat és la pròpia d'una vida humana portada a la seva veritat originària i conduïda per l'Esperit de Déu [24].

Possibilitat d'observar la llei divina

20. La doctrina de l'Església en matèria de regulació de la natalitat, promulgadora de la llei divina, apareixerà fàcilment als ulls de molts difícil i fins i tot impossible en la pràctica. I en veritat que, com totes les grans i beneficioses realitats, exigeix una seriosa determinació i molts esforços d'ordre familiar, individual i social. Més àdhuc, no seria possible actuar-la sense l'ajuda de Déu, que sosté i enforteix la bona voluntat dels homes. Però a tot aquell que reflexioni seriosament, no pot menys d'aparèixer que tals esforços ennobleixen a l'home i beneficien la comunitat humana.

Crear un ambient favorable a la castedat

22. Volem en aquesta ocasió cridar l'atenció (...) sobre la necessitat de crear un clima favorable a l'educació de la castedat, és a dir, al triomf de la llibertat sobre el llibertinatge, mitjançant el respecte de l'ordre moral.

Tot el que en els mitjans moderns de comunicació social condueix a l'excitació dels sentits, al desenfrenament dels costums, com qualsevol forma de pornografia i d'espectacles llicenciosos, ha de suscitar la franca i unànime reacció de totes les persones, sol·lícites del progrés de la civilització i de la defensa dels supremes béns de l'esperit humà. (...)

Notes

[20] Cfr. Pío XII, AAS 43 (1951), p. 846.

[24] Cfr. Rom., cap. 8.